

Social- og integrationsministeriet

DET TALTE ORD GÆLDER

Samrådsspørgsmål AK

"Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at der fremover udelukkende gives støtte til integrationsprojekter, der har dokumenteret effekt, og hvordan vil regeringen sikre en koordineret og målrettet styring af integrationsindsatsen og et overblik over, hvilke projekter der støttes med offentlige midler."

Tak for spørgsmålet.

Jeg vil starte med at sige, at regeringen er helt enig i, at vi skal bruge pengene på integrationsområdet bedre. Vi er enige i, at der er behov for bedre prioritering og bedre opfølgning på indsatsen.

Et dårligt projekt er et dobbelt svigt.

Det er spild af penge, og det er et svigt over for de udsatte grupper, der ikke får de tilbud, der virker.

Vi skal blive meget bedre til at stoppe projekter, der ikke virker, og til at opstille klare mål for det, vi støtter.

Og så kan vi også blive bedre til at fortælle om det, der virker, og at bygge videre på de mange gode ting, der foregår på integrationsområdet. For virkeligheden er jo også, at vi fx med en relativt lille støtte fra satspuljen er i stand til at støtte en kæmpemæssig indsats fra frivillige. Flygtningehjælpen og Røde Kors kan stille med flere tusinde frivillige til at modtage nyankomne og tilbyde lektiehjælp til unge. En række idrætsorganisationer har med få midler fået masser af børn og unge til at deltage i sport.

De såkaldte projekter er også den uundværlige indsats som Landsorganisationen af Krisecentre – LOKK – står for i forhold til tvangsægteskaber og støtte af unge, der er kommet i klemme. Det er samtidig landets eneste krisecenter for unge på flugt fra tvangsægteskaber.

Det er ting vi kan være stolte af, og som har det til fælles, at vi har støttet op om organisationer, der var der i forvejen, og som nu er solide samarbejdspartnere.

Men i forhold til det, som ikke fungerer, er der flere udfordringer.

- Det handler om at vi skal have et bedre overblik over indsatsen lokalt,
- Det handler om, at vi må se mere kritisk på midlertidige projekter - og projekter uden nogen form for forankring i de områder, hvor det foregår.
- Og så handler det om at blive bedre til at opstille klare mål.

I forhold til at skabe overblik over, hvad der bruges på området, antydes det i spørgsmålet, at der ikke er styr på pengene.

Det er ikke korrekt – men udfordringen er, at man ikke uden videre kan afgrænse, hvad der er integration, og hvad der er en del af den almindelige sociale indsats.

Er det et integrationsprojekt, hvis bare en del af projektets målgruppe er flygtninge og indvandrere?

Er et kommunalt beskæftigelsesprojekt et integrationsprojekt, fordi der på fx et amu-hold er tre nydanskere med?

Er det et integrationsprojekt, hvis en boligforening sætter penge af til fritidsaktiviteter for de unge?

En anden udfordring er, at pengene til integrationsopgaverne kommer fra mange forskellige kilder – og ikke bare satspuljemidlerne eller staten, men også fra fx Landsbyggefonden, kommuner og regioner, uddannelsesinstitutioner, private fonde, EU osv.

Inden jeg kommer ind på, hvad vi vil gøre, kan det nok være nyttigt at sætte nogle faktuelle ting på plads:

- Det er kun en beskedent del af de statslige midler på integrationsområdet, der udmøntes som projekter.
- Af de midler – der også omfatter initiativer på beskæftigelses- og uddannelsesområdet - bruges en stor del på driftsopgaver, bl.a. - som jeg har nævnt – i form af støtte til frivilligt arbejde, drift af et krisecenter for kvinder på flugt fra tvangsægteskaber osv.
- De integrationsprojekter, der finansieres af Social- og Integrationsministeriet, bevilges normalt gennem satspuljeprocessen, som alle Folketin-

gets partier, bortset fra Enhedslisten, er dybt involveret i.

- Alle satspuljemidler anvendes inden for de rammer, der fremgår af de årlige satspuljeaftaler, ligesom udmøntningen af satspuljeaftalen og den konkrete støtte til hvert enkelt projekt godkendes af satspuljepartierne.
- Projekter finansieret via satspuljen har på integrationsområdet desuden gennem de senere år været styret ganske tæt ved hjælp af resultatmål, monitorering, forankring, evaluering mv.

Når alt dette er sagt, så er det som sagt min klare opfattelse, at der er behov for et bedre overblik over de projekter, der støttes med offentlige midler. Behov for at opstille klare målsætninger for det, vi arbejder efter, og behov for at sikre bedre viden om, hvad der virker.

Det ligger allerede i rammerne for den integrationsreform, jeg har sat i gang. Her er det en bunden opgave, at vi skal anvende midlerne på integrationsområdet mere målrettet, så vi får mest mulig effekt for pengene.

Det er en opgave, som jeg stiller mig i spidsen for, og som jeg tager gerne ansvaret for; At vi får sat de rigti-

ge rammer og får defineret de overordnede mål på integrationsområdet.

Det er min ambition, at vi – både politikere og ministre - i langt højere grad skal stille krav. Krav om, at de indsatser, der sættes i gang, rent faktisk også gør en forskel for de mennesker, det drejer sig om.

Derfor har jeg - som det også er fremgået af pressen den senere tid – igangsat et arbejde med en strategi for, hvordan ministeriet fremadrettet skal udmønte tilskudsmidler.

Her er det vigtigt, at vi finder den rigtige balance mellem krav om evaluering og resultatopfølgning på den ene side og ressourceforbrug på den anden. For det kræver tid og ressourcer at skulle dokumentere og evaluere.

Der skal være rimelighed og sammenhæng mellem bevillingen og krav om resultater og dokumentation. Det skal den kommende puljestrategi være med til at sikre.

Dette får vi lejlighed til at drøfte i satspuljesammenhæng

Men jeg tager også gerne en drøftelse her, for som det fremgår, er jeg meget opmærksom på de problemstillinger, vi diskuterer her i dag, og jeg er i fuld gang med at gøre noget ved dem.